

Warszawa, dnia 15 maja 1952 r.

B63c 7/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34483

Kl. 65 b, 14

Leon Stryczek

(Dziedzice, Polska)

Sposób wydobywania z morza zatopionych okrętów i łodzi

Udzielono z mocą od dnia 4 października 1949 r.

Przy wydobywaniu zatopionych okrętów i łodzi, zamiast jak dotychczas stosowania żmudnych prac cięcia, łatania, spawania, cementowania, wiązania, przymocowywania keśonów itp. stosuje się sposób według wynalazku polegający na tym, że okręt holowniczo-ratowniczy zaopatruje się w odpowiedni zapas powłok balonowych, które mogą być różnej wielkości i kształtu w zależności od pomieszczeń w okręcie, i posiadają kształt kuli, walca, pierścienia, podkowy lub „węża“ (dla mniejszych okrętów), które nurek rozmieszcza w wolnych miejscach pod pokładem wyciąganego okrętu, a następnie łączy je za pomocą rur pośrednich z głównym przewodem doprowadzającym powietrze sprężone do napełniania balonów z kompresora okrętu holowniczo-ratowniczego.

Po zmontowaniu tego przewodu nurek przeczystcza następnie bocznym kurkiem, umieszczonym przy każdej powłoce, rurę dopływową z wody i otwiera główny kurek otwierający dopływ powietrza do powłoki. Gdy ciśnienie powietrza przewyższy nieco ciśnienie wody na danej głębokości, powłoki wypełnia się powie-

trzem. Powłoki te początkowo spłaszczone zwiększają swą objętość zaokrąglają się i ciskają na pokład w górę, — a w miarę dopływu powietrza przybierają właściwy sobie kształt kuli lub walca (nieco spłaszczonego). Po wypełnieniu powłok powietrzem dalsze ich napełnianie groziłoby rozerwaniem powłoki, wskutek nadciśnienia. Zabezpiecza się je przed tym przez zastoscwanie zaworu bezpieczeństwa, który usuwa z balonu każdy nadmiar powietrza, mogący podwyższyć ciśnienie wewnętrzne ponad zewnętrzne. Także, gdy balon z pokładem i okrętem zaczyna się unosić w górę zawory bezpieczeństwa, wypuszczają nadmiar powietrza z balonu w miarę malejącego ciśnienia zewnętrznego na mniejszej głębokości.

Podniesiony w ten sposób okręt holuje się do portu i doku.

Zawór bezpieczeństwa jest tak skonstruowany i umieszczony, aby nie wpuszczał wody do środka powłoki. Przy mniej cennych powłokach, a więc mniejszych, a zarazem wytrzymałszych ze względu na mniejszą średnicę, można się obejść bez zaworu bezpieczeństwa zwłaszcza

cza przy mniejszych głębokościach zanurzenia, przy czym można także regulować ciśnienie, w czasie unoszenia w górę balonu, przez wypuszczanie nadmiaru powietrza rurą wlotową która doprowadzała powietrze z kompresora.

Jeżeli tego zachodzi potrzeba należy wykorzystać do udźwigu kilka pokładów wewnętrznych i zewnętrznych okrętu tj. dolnych i górnych. Jeżeli w okręcie brak jest miejsca wtedy do udźwigu stosuje się znane balony ciągnące z zewnątrz, zaopatrzone w odpowiednie uchwyty. Mogą one działać od góry lub z boku i mieć siatki ochronne.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wydobywania z morza zatopionych okrętów i łodzi z zastosowaniem do tego celu balonów napełnionych powietrzem, znamienny tym, że okręt holowniczo-ra-

tunkowy zaopatrzony jest w odpowiedni zapas znanych powłok balonowych, o różnych kształtach np. kuli, walca, pierścienia, podkowy lub węża, które używa się dopiero w przypadku wydobywania zatopionego okrętu przy pomocy nurka, wstawiającego te powłoki do wnętrza okrętu w stanie złożonym, następnie montującego przewód łączący te powłoki z głównym przewodem dla doprowadzania powietrza sprężonego z kompresora znajdującego się na okręcie holowniczo ratunkowym.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że powłoki balonowe zaopatrzone są w zawory bezpieczeństwa wypuszczające nadmiar powietrza na zewnątrz w zależności od zmiany ciśnienia hydrostatycznego.

Leon Stryczek